

for det jydsk-synske Distrikt var det 1,061 Personer, det er steget til 1,225. Naar man nu spørger: hvad er Grunden til dette? er Grunden den, at man senere har faaet flere Banemil at bestride, saa vide jo ærede Medlemmer, at det ikke er Tilfældet. Ærede Medlemmer vide jo, at i Aaret 1884—85 havde vi 200,1 Mil under Statsdrift; men endnu have vi kun 202,1 Mil, det er altsaa 2 Mil mere i de 5—6 Aar. Desuagtet er Personantallet steget i en saa betydelig Grad. Den ærede Minister vil maaske sige, at man har faaet større Togudvidelser og bedre udviklede Køreplaner; men den ærede Minister ved vel ogsaa, at man ikke har saa mange Tog og som for en Del Aar tilbage. Den ærede Minister maatte selv tage Rejs i Sejlens, fordi det blev for galt; men Personantallet er ikke sundet ind ved den Forandring, det synes at være det samme. Siden jeg er ved dette, skal jeg omtale, at det desværre er sørgeligt, at Befolkningen her i Landet skal finde sig i denne evige Omfalkfæring af Køreplaner, som finder Sted under de danske Statsbaner; det var ønskeligt, om man snart kunde komme til No med Hensyn til dette Forhold, og at man i det mindste havde nogle Tog, man var sikker paa, faste ordinære Tog. Det er ikke den ærede Minister ubekendt, at hver Gang en Køreplan bliver fastslaaet, oprettes der selvfølgelig ved alle Stationer Handels- og Forretninger i Tillid til, at saa ville de Tog, som holde ved Stationerne, ogsaa i Fremtiden saa Lov at holde der. Der gaar et Par Aar eller mere, og saa ser man en hel ny Køreplan, som forandrer disse Forhold, og en Mængde Menneskers Formuer og Kapitaler ere paa denne Maade spildte eller satte over Styr. Med Hensyn til Fyn maa jeg i meget høj Grad beklage den Mangel paa Hensyn til lokale fynske Forhold, som den nuværende approberede Køreplan indeholder. Jeg skal tillade mig blot at nævne et Par Tal for at godtgøre dette. For Fyns Bedkommende har man nu en Fartplan, hvorefter det første Tog fra Nyborg afgaar Kl. 5,10 om Morgenen tidlig. Men saa gaar der intet Tog fra Nyborg ad Odense og Strib til før om Middagen Kl. 12,25, og dette Tog holder endda ikke ved alle Stationerne mellem Nyborg og Strib. Det er nemlig Tloget, der afgaar fra København om Morgenen Kl. 9. Alle de Beboere i Nyborgegnen, der have Forretninger i Odense, maa finde sig i, naar de skulle besøge deres Forretninger om Formiddagen paa de offentlige Kontorer, eller hvor de nu ellers skulle hen, at tage med Toget 5,10, og paa denne Tid af Aaret

komme de til Odense i Rabnemørke. Ikke en Butik er aaben, ikke en Forretning er aaben, ikke et offentligt Kontor er aabent, de kunne saa Lov til at vente der i flere Timer. Jeg mener, at dette viser en høj Grad af Mangel paa Hensyntagen lige over for de lokale Forhold paa Fyn. Fra den anden Side af Den er det ikke bedre. Det første Tog gaar fra Strib om Morgenen Kl. 4,10, men det er et Tloget, der kun holder ved nogle Stationer, saa afgaar der vel senere et Tog, men det har ikke Plads til Passagerer. Det næste Persontog afgaar fra Strib Kl. 11 Formiddag og det er altsaa et Mellemrum af 7 Timer om Formiddagen mellem de Tog vest fra øst paa. Saaledes ere Forholdene paa Fyn negligerede i høj Grad. Og de Ekstratog, som etableres, kunne ikke bøde paa det Savn af en mere henhjussfuld Køreplan. Jeg nævner dette Forhold, fordi jeg haaber, den ærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt ogsaa derpaa. Jeg skal nu vende tilbage til selve Forslaget og omtale de to Hovedstridspunkter, der staa den ærede Minister og Udvalgets Flertal imellem. Det første Hovedstridspunkt er Organisationen. Den ærede Minister synes, at det er saa godt som umuligt at forlade det Princip, vi nu have, eller i hvert Fald, at det er umuligt at gaa over til det Princip, som Flertallet foreslaar. Den Gang man forenede de jællandske Baner med de jydsk-synske, var Meningen den, at der skulde staves en Centralisering af Statsbanedriften, men det, man lavede, er hverken det ene eller det andet, det er hverken en Centralisation eller en Decentralisation, det er noget af begge Dele. Ganske vist, der staaer en Generaldirektør i Spidsen med 4 Afdelingschefer, men ude i selve Landet har man delt dette lille bitte Land i 2 Hoveddistrikter med 2 selvstændige Linieforvaltninger, en øst og en vest for Storebælt. Nu mener den ærede Minister, at det paa ingen Maade kan gaa an at slaa dette System med de to Linieforvaltninger i Stykker, og den ærede Minister brugte et Udtryk, som maaske kunde tage sig godt ud paa et politisk Møde, men som ikke er overbevisende for mig i det mindste. Han brugte det Udtryk: Nu vil man centralisere alt i København, men lade det øvrige Land ligge blot og bart. Men hvad er det, man vil? Man vil stabe en Linieforvaltning for hele Landet, og jeg kan forsikre den ærede Minister, at det er Fynboerne — jeg taler nærmest paa deres Vegne — knusende ligegyldigt, enten de skulle henvende sig til København eller Aarhus, hvor man har et Apparat, et System, som jeg vil kalde en Slags Straamandsinstitution